

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова (делото е срещу Димитър Недялков в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната), чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. Албена Пейчева, защитник на подсъдимия Димитър Недялков, срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Димитър Недялков е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Недялков е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Недялков са присъдени и направените по делото разноски.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. Албена Пейчева, защитник на подсъдимия Димитър Недялков.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>29.09.2017 г. – н. д. № 573/2017 г., III н. о., докл. Красимира Медарова (делото е срещу подсъдимия Димитър Кръстев), чл. 282, ал. 2 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 573/2017 г. по протест на Апелативна прокуратура – Пловдив и жалби на Димитър Кръстев и защитника му. Подсъдимият Кръстев е бивш кмет на Община Куклен, обл. Пловдив. Касационният протест, саморъчно изготвената от Кръстев жалба, както и тази, подадена от защитника му, са насочени срещу въззивно решение № 77 от 04.04.2017 г. по в.н.о.х.д. № 49/2016 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда № 11 от 25.01.2016 г. по н.о.х.д. № 1259/2013 г. на Окръжен съд – Пловдив.</p> <p>С присъдата подсъдимият Димитър Кръстев е признат за виновен да е извършил престъпление по чл. 282, ал. 2 от НК (в качеството си на длъжностно лице – кмет на Община Куклен, е нарушил служебните си задължения, като се е разпоредил с парични средства в размер на 9 820 лв. от бюджета на общината с цел да набави за друго имотна облага, като от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици от имуществен характер, както и във връзка с нормалното функциониране на общината). В жалбите на Димитър Кръстев и защитника му са изложени доводи за наличие на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение в осъдителната му част и оправдаване на подсъдимия.</p> <p>С присъдата на Окръжен съд – Пловдив Кръстев е оправдан да е извършил други престъпления по чл. 282, ал. 2 от НК, престъпление по чл. 203, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване) и по чл. 219, ал. 4 от НК (безстопанственост в особено големи размери, представляваща особено тежък случай).</p> <p>С присъдата на Окръжен съд – Пловдив зам.-кметът на Община Куклен Иван Илиев е признат за невинен по повдигнатите му обвинения за извършени престъпления по чл. 282, ал. 2 от НК и по чл. 283 от НК (използване на служебно положение за набавяне на противозаконна облага).</p> <p>Потвърдителното решение на Апелативен съд – Пловдив по отношение на оправдаването на Кръстев и Илиев е протестирано от Апелативна прокуратура – Пловдив с доводи за материална незаконосъобразност и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	<p>С решение № 155/06.12.2017 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 77 от 04.04.2017 г. на Апелативен съд – Пловдив, НО, 1 състав, постановено по в.н.о.х.д. № 49/2017 г.</p> <p>Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.</p>

<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докл. Милена Панева (делото е срещу Димитър Недялков), чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Димитър Недялков – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Недялков е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Димитър Недялков е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>16.10.2017 г. - н. д. 813/2017 г., I н. о., докл. Спас Иванчев (делото е срещу Рейхан Ахмед), чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано н. д. № 813/2017 г. по касационни жалби на защитниците на подсъдимия Рейхан Ахмед срещу въззивно решение № 166 от 07.06.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 105/17 г. на Великотърновския апелативен съд. Въззивното решение е второ по ред в производството. С него е отменена присъда № 44/31.10.16 г. по н.о.х.д. № 393/16 г. на Русенския окръжен съд, в частта, с която подсъдимия Рейхан Ахмед е признат за виновен за извършено от него престъпление по чл. 219, ал. 1 НК, и производството е</p>	<p>С решение № 213/18.12.2017 г. ВКС реши: Отменя решение № 166/07.06.2017 г. по в.н.о.х.д. № 105/2017 г. по описа на</p>

<p>прекратено поради изтекла абсолютна давност. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>С посочената присъда на Русенския окръжен съд подсъдимият Рейхан Ахмед е признат за виновен в това, че в периода от 31.07.2007 г. до 03.07.2008 г., в качеството си на длъжностно лице – кмет на Община Ветово, в условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари, поверени му да ги управлява, собственост на Община – Ветово, на обща стойност 6 950,37 лв., като за улесняването му извършил друго престъпление (по чл. 220, ал. 1 от НК), поради което и на основание чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на 3 години лишаване от свобода и на лишаване от право да заема ръководна държавна или обществена длъжност, както и от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности за срок от 5 години.</p> <p>Подсъдимият е признат за виновен в това, че на 03.08.2009 г. в качеството си на длъжностно лице – кмет на Община Ветово, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това са произлезли значителни вреди за Община Ветово в размер на 28 311,36 лв., поради което и на основание чл. 220, ал. 1 вр. от НК е осъден на 3 години лишаване от свобода и лишаване от правото да заема ръководна държавна и обществена длъжност за срок от 5 години.</p> <p>Подсъдимият Рейхан Ахмед е признат за виновен в това, че в периода от 29.08.2008 г. до 30.09.2009 г., в качеството си на длъжностно лице – кмет на Община Ветово, не положил достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за Община Ветово в размер 61 933,30 лв., поради което и на основание чл. 219, ал. 1 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от 1 година, както и да заплати в полза на държавата глоба в размер 1 500 лева.</p> <p>Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че в периода от 13.04.2007 г. до 24.06.2008 г., в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Община Ветово, нарушил и не изпълнил служебните си задължения, с цел да набави облага за „Автомостриали Черно море“ АД – гр. Шумен, като от деянието са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Ветово, поради което и на основание чл. 282, ал. 1 НК е осъден на 2 години лишаване от свобода.</p> <p>Рейхан Ахмед е признат за невинен в това да е извършил престъпление по чл. 282, ал. 2 НК.</p> <p>На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено общо наказание от 3 години лишаване от свобода, към което са присъединени и наказанията лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност за срок от 5 години и лишаване от правото да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности за срок от 5 години, както и наказанието глоба в размер 1 500 лв. Изтърпяването на общото наказание лишаване от свобода е отложено с изпитателен срок от 5 години.</p> <p>Рейхан Ахмед е осъден да заплати на Община Ветово сумата 98 966,54 лв., представляващи обезщетение за претърпени от престъпленията по чл. 202, ал. 1, т. 1, по чл. 220, ал. 1 и по чл. 219, ал. 1 от НК имуществени</p>	<p>Великотърновския апелативен съд, освен частите, с които е потвърдено оправдаването на подсъдимия за част от първоначалното обвинение по чл. 202 и по чл. 282 от НК и е прекратено производството по чл. 219, ал. 1 от НК, както и в частта за отхвърляне на гражданския иск до пълно предявения му размер и връща делото за ново разглеждане в останалата му част. Решението не подлежи на обжалване.</p>
---	--

<p>вреди, като искът до пълния му предявен размер от 104 014,36 лв. е отхвърлен като неоснователен.</p> <p>С депозираните касационни жалби се сочат всички касационни основания. Отправят се искания за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на предявения граждански иск.</p>	
<p>24.10.2017 г. - н. д. № 888/2017 г., III н. о., докл. Даниела Атанасова (делото е срещу Николай Стефанов – бивш съдия в Районен съд – Русе), чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 888/2017 г. срещу Николай Стефанов – бивш съдия в Районен съд – Русе, по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – София и касационна жалба на частния обвинител срещу въззивна присъда № 16 от 18.10.2016 г. по в.н.о.х.д. № 804/2016 г. на Апелативен съд – София. С нея е отменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 2574/2015 г. на Софийския градски съд, с която подсъдимият Николай Стефанов е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (искане на подкуп и опит да се приеме такъв от съдия) и осъден, с наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на три години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от пет години, „глоба“ в размер на 3 000,00 лева и лишаване от различни права (да заема магистратска длъжност в съдебната власт и да упражнява юридическа професия) за срок от по три години, и е постановена нова присъда, с която на основание чл. 304 от НПК е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение.</p> <p>Настоящото касационно производство е второ по ред, като с решение № 33 от 08.02.2017 г., постановено по н. д. № 25/2017 г., Върховният касационен съд е отменил въззивна присъда № 25 от 18.10.2016 г. по в.н.о.х.д. № 804/2016 г. на Апелативен съд – София (с която е била отменена осъдителната присъда на Софийския градски съд и е постановена нова присъда, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение) и ВКС е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд от стадия по допускане на доказателствата, поради допуснатото абсолютно нарушение на процесуалните правила.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на оправдателната присъда на второинстанционния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, поради допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила.</p> <p>С касационната жалба, подадена от частния обвинител, се релевират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се прави искане за отмяна на присъдата на Апелативен съд – София и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>31.10.2017 г. - н. д. № 571/2017 г., III н. о., докл. Петя Шишкова (делото е срещу Димитър Кръстев), чл. 220, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело № 571/2017 г. срещу Димитър Кръстев – бивш кмет на Община Куклен, област Пловдив. Касационното производство е инициентирано по касационна жалба на подсъдимия и неговия защитник срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение № 78 от 04.04.2017 г. по в.н.о.х.д. № 17/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда № 110 от 21.11.2016 г. по н.о.х.д. № 1910/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив. С присъдата подсъдимият е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което съзнателно сключи неизгодна сделка и от това произлезе значителна вреда за учреждението, което то представлява).</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив и първоинстанционната присъда, като подсъдимият бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>31.10.2017 г. - н. д. № 818/2017 г., III н. о., докл. Мая Цонева (делото е срещу Павел Иванов, Димитър Георгиев, Траян Антонов, Ирина Атанасова, Валентин Рачев, Георги Петров, Теменужка Върбанова и Мария Николова), чл. 203, ал. 1 от НК (присвояване на 6 млн. долара, собственост на Централна кооперативна банка АД)</p> <p>Във ВКС е образувано н. д. № 818/2017 г. по касационен протест срещу въззивно решение № 188 от 28.04.2017 г. по в.н.о.х.д. № 659/2015 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъда № 167 от 05.02.2013 г. по н.о.х.д. № 285/2004 г. на СГС. С нея подсъдимите Павел Иванов (подбудител и помагач), Димитър Георгиев (подбудител и помагач), Траян Антонов (извършител), Ирина Атанасова (извършител), Валентин Рачев (извършител), Георги Петров (извършител), Теменужка Върбанова (извършител) и Мария Николова (извършител) са признати за невиновни по повдигнатото им обвинение в съучастие, в качеството на длъжностни лица, да са присвоили чужди пари на обща стойност 387 900 000 лева (неденоминирани), собственост на ЦКБ АД, равностойни на преведени два транша от 3 милиона щатски долара – общо 6 милиона щатски долара, като присвояването е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай и са оправдани по обвинението в престъпление по чл. 203, ал. 1 от НК. Подсъдимата Катерина Спасова е призната за</p>	<p>С Решение № 181/08.01.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила решение № 188/28.04.2017 год., постановено по в.н.о.х.д. № 659/2015 год. по описа на Софийски апелативен съд, НО, трети състав. Решението е окончателно и не подлежи на</p>

<p>невиновна и оправдана по повдигнатото ѝ обвинение в качеството ѝ на длъжностно лице да е присвоила чужди пари на стойност 154 780,06 щ. д., собственост на ЦКБ АД, връчени ѝ в това качество и поверени ѝ да ги управлява, като присвояването да е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай – престъпление по чл. 203, ал. 1 от НК.</p> <p>Присъда е била проверена по въззивен ред по протест на прокурора и потвърдена с решение № 192 от 27.05.2014 г. по в.н.о.х.д. № 101/ 2014 г. на Софийския апелативен съд, което е отменено с решение № 8 от 17.07.2017 г. по к.н.д. № 1757/2014 г. на Върховния касационен съд и делото върнато за ново разглеждане.</p> <p>При новото разглеждане на делото е прекратено наказателното производство спрямо Димитър Георгиев, Георги Петров и Мария Николова и е постановено атакуваното с настоящия протест въззивно решение № 188 от 28.04.2017 г. по в.н.о.х.д. № 659/2015 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>В протеста се твърдят допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон.</p> <p>Иска се отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд.</p>	<p>обжалване и протест.</p>
<p>11.12.2017 г. – н. д. № 966/2017 г., II н. о., докл. Галина Захарова (делото е срещу Дуко Стефанов), чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивна присъда № 195 от 11.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С присъда от 29.06.2015 г. по н.о.х.д. № 6980/2012 г. на Софийския районен съд (СРС) подсъдимият Дуко Стефанов е признат за невинен в това, че за периода 28.11.2007 – 08.10.2009 г. в гр. София, в качеството на длъжностно лице – председател на юридическо лице с нестопанска цел – Фондация „Романо Кам“, присвоил чужди пари в размер на 24 676,39 евро, с левова равностойност в размер на 48 263 лева по курса на БНБ, собственост на Фондация „Романо Кам“, поради което на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение по чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК (длъжностно присвояване в големи размери и на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз). С присъдата е отхвърлен предявеният от Фондация „Романо Кам“ граждански иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД за заплащане на сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди от престъплението.</p> <p>По въззивна жалба от особения представител на Фондация „Романо Кам“ и протест на прокурор при СРП с искане подсъдимият да бъде признат за виновен и да му бъде наложено наказание съобразно целите предвидени в чл. 36 от НК или алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС,</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>е образувано в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. по описа на Софийския градски съд. Производството по делото е приключило с присъда № 195 от 11.07.2017 г., с която Дуко Стефанов е признат за виновен за престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от четири години, лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от четири години, както и лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност за срок от четири години. Подсъдимият е осъден на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на Фондация „Романо Кам“ сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди. В частта, с която подсъдимият е признат за невиновен по квалификацията по т. 3 на ал. 2 на чл. 202 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се прави искане за оправдаване на подсъдимия или алтернативно за отмяна на присъдата на Софийски градски съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения.</p>	
<p>14.11.2017 г. – н. д. № 731/2017 г., III н. о., докл. Мина Топузова (делото е срещу Айхан Мустафов – кмет на Община Лозница), чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по протест и касационна жалба от защитника на подсъдимия Айхан Мустафов срещу присъда от 26.01.2017 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена присъда от 30.05.2016 г. по н.о.х.д. № 73/2014 г. на Окръжен съд – Разград в частта, с която по отношение на подсъдимия е било прекратено наказателното производство по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне на официален документ с невярно съдържание) и вместо това подсъдимият е признат за невиновен за това престъпление. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С присъда № 29 от 30.05.2016 г. по н.о.х.д. № 73/2014 г. на Окръжен съд – Разград подсъдимият Айхан Мустафов е признат за виновен за престъпление по чл. 254а, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (разпореждане със средства не по предназначението им от длъжностно лице) и е частично оправдан по първоначално предявеното му обвинение по чл. 254а от НК. На подсъдимия е наложено наказание в размер на една година лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено с три години изпитателен срок; кумулативно Окръжен съд – Разград е наложил и наказание една година лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавно учреждение.</p> <p>Подсъдимият Айхан Мустафов е оправдан изцяло по предявеното му обвинение по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост в особено големи размери).</p> <p>С атакуваната присъда, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК първоинстанционният съд е прекратил наказателното производство по отношение на Мустафов по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Иска се оправдаване на подсъдимия Айхан Мустафов или отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>В протеста са изложени доводи за наличие на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушение на материалния закон и се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>05.12.2017 г. – н. д. № 939/2017 г., III н. о., докл. Мая Цонева (делото е срещу Юсеин Хасан), чл. 301, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалба на Юсеин Хасан – инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Ямбол, срещу въззивно решение № 97 от 10.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 86/2017 г. на Апелативен съд – Бургас, с което е потвърдена присъда № 80 от 12.09.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2016 г. на Окръжен съд – Ямбол.</p> <p>С присъдата подсъдимият Юсеин Хасан е признат за виновен да е извършил престъпление по чл. 301, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице е поискал дар, който не му се следва, за да не извърши действие по служба), за което му е наложено наказание лишаване от свобода в размер на една година и шест месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години.</p> <p>Със същата присъда на подсъдимия са наложени наказания глоба в размер на хиляда лева и лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с държавни контролни функции за срок от три години.</p> <p>С жалбата са развити доводи за допуснати от съдилищата нарушения на материалния и процесуален закон, като за отстраняването им се иска връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Бургас. Делото постъпва за втори път във ВКС, след като с Решение № 61/27.03.2017 г. ВКС отменя решението от 14.12.2016 г. по в.н.о.х.д. № 239/2016 г. на Бургаския апелативен съд и връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>С решение № 219/07.12.2017 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 97/10.07.2017 год., постановено по в.н.о.х.д. № 86/2017 г. по описа на Апелативен съд – Бургас. Решението не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>22.11.2017 г. – н. д. № 974/2017 г., II н. о., докл. Галина Тонева (делото е срещу Милен Пилев), чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд е образувано касационно наказателно дело № 974/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия Милен Пилев срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение № 169 от 17.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 93/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда № 2 от 19.01.2017 г. по н.о.х.д. № 523/2016 г. на Окръжен съд – Хасково. С нея подсъдимият е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (подкуп, извършен от</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган). С присъдата му е наложено наказание от 3 години лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 5 години и глоба в размер на 2 000 лева.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, като подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане или размерът на наложеното наказание да бъде намален.</p>	
<p>24.11.2017 г. – н. д. № 1016/2017 г., III н. о., докл. Милена Панева (делото е срещу Атанас Димитров), чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалби на упълномощените защитници на подсъдимия Атанас Димитров срещу въззивно решение № 89 от 11.07.2017 г. на Бургаския апелативен съд, с което е изменена първоинстанционната присъда, като деянието е преквалифицирано от престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като за обвинението да е присвоил сума, представляваща разликата от 8 518,90 лв. до 1 227 891,34 лв. Димитров е оправдан. Наказанието за длъжностно присвояване е намалено на десет месеца „лишаване от свобода“ и една година и шест месеца „лишаване от права“. Отменено е наказанието „конфискация“. Изпитателният срок е намален от пет на три години. Присъдата в останалите ѝ части е потвърдена.</p> <p>С присъда № 30 от 09.11.2015 г., постановена н.о.х.д. № 36/2015 г. на Сливенския окръжен съд, подсъдимият Атанас Димитров е признат за виновен в това, че за времето от 23.07.2004 г. до 31.03.2008 г. в гр. Стара Загора, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – изпълнителен директор на „Динамо“ АД – гр. Стара Загора, сам и като посредствен извършител чрез брат си Валентин Димитров, присвоил чужди пари – сумата 1 227 891,34 лв., представляваща легова равностойност на изтеглени лично и чрез брат му парични средства от валутните и леговите банкови сметки на „Динамо“ АД – гр. Стара Загора, собственост на това дружество, поверени му да ги пази и управлява, като длъжностното присвояване е в големи размери. На основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни предприятия, кооперации, обществени организации или други юридически лица“ за срок от пет години и „конфискация“ на 1/2 идеална част от поземлен имот в гр. Сливен, кв. „Промислена зона“, с площ 1 820 кв. м и 1/2 идеална част от гараж в гр. Стара Загора. Подсъдимият е признат за невинен по обвинението по чл. 203, ал.1 от НК за длъжностно присвояване в особено големи размери и в особено тежък случай.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>В касационните жалби са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се оправдаване на подсъдимия по повдигнатото обвинение или намаляване на наложените му наказания.</p>	
<p>24.11.2017 г. – н. д. № 1052/2017 г., I н. о., докл. Румен Петров (делото е срещу Васил Стоянов и Николай Митков), чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК, чл. 311, ал. 1 вр. ал. 20, ал. 2 вр. ал. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по касационни жалби от защитниците на подсъдимите Васил Стоянов и Николай Митков срещу въззивно решение № 16 от 31.07.2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с което първоинстанционната присъда е била изменена:</p> <ul style="list-style-type: none"> - в частта й, с която подсъдимият Васил Стоянов е признат за виновен за престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (ръководене на организирана престъпна група, създадена с користна цел), извършено в периода от неустановена дата на 2010 г. до 13.12.2010 г., като е признат за невинен да е извършил престъплението в периода от неустановена дата на 2010 г. до 02.08.2010 г.; - в частта й, с която подсъдимият Николай Митков е признат за виновен за престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК, извършено в период от неустановена дата на 2010 г. до 13.12.2010 г., като е признат за невинен да е извършил престъплението в периода от 05.07.2010 г. до 13.12.2010 г.; - в частта, в която подсъдимият Васил Стоянов е признат за виновен да е осъществил в съучастие с Иван Радославов 73 от деянията в състава на продължаваното престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. ал. 20, ал. 2 вр. ал. 26, ал. 1 от НК (лъжливо документиране); - в частта, с която подсъдимият Николай Митков е признат за виновен да е осъществил в съучастие с Иван Радославов едно от деянията, включено в състава на продължаваното престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. ал. 20, ал. 2 вр. ал. 26, ал. 1 от НК. <p>В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С присъда от 07.06.2016 г. по н.о.х.д. № 834/2014 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимият Васил Стоянов е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 311, ал. 1 вр. ал. 20, ал. 2 вр. ал. 26, ал. 1 от НК. По отношение на подсъдимия е наложено общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от 3 години, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от три години. Подсъдимият Николай Митков е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 311, ал. 1 вр. ал. 20, ал. 2 вр. ал. 26, ал. 1 от НК. По отношение на</p>	<p>С решение № 281/13.12.2017 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 16/01.07.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 202/2016 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.</p>

<p>подсъдимия е наложено общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от две години, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от три години. Подсъдимата Маноела Дженкова е призната за невинна за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК.</p> <p>С касационните жалби на подсъдимите се претендира наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила.</p> <p>В касационните жалби е направено искане обжалваното решение да бъде отменено и подсъдимите да бъдат оправдани по обвиненията на по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Алтернативно се иска преквалифициране на деянието от чл. 311 от НК в чл. 309 от НК.</p>	
<p>13.12.2017 г. – н. д. № 1116/2017 г., I н. о., докл. Валя Рушанова (делото е срещу Васил Михайлов), чл. 219, ал. 4, вр. ал. 3, вр. ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 1116/2017 г. по протест на Апелативна прокуратура – София срещу въззивно решение № 390 от 29.08.2017 г. по в.н.о.х.д. № 120/2017 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена присъда № 27 от 13.12.2016 г. по н.о.х.д. № 25/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил.</p> <p>С присъдата подсъдимият Васил Михайлов е признат за невиновен да е извършил в качеството си на длъжностно лице – старши експерт „Инвеститорски контрол“ към общинска администрация гр. Бобов дол престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 от НК (безстопанственост в особено големи размери, представляваща особено тежък случай).</p> <p>Потвърдителното решение на Софийския апелативен съд е протестирано с доводи за материална незаконосъобразност и съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	Обявено за решаване.
<p>15.12.2017 г. – н. д. № 1156/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова (делото е срещу Атанас Вълков), чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и чл. 283 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Софийската апелативна прокуратура и жалба от защитниците на Атанас Вълков (бивш председател на Административен съд – Бургас) срещу въззивна присъда № 15 от 17.05.2017 г. по в.н.о.х.д. № 524/2014 г. на САС, с която частично е отменена присъда на Софийския градски</p>	Обявено за решаване.

съд от 06.11.2013 г. по н.о.х.д. № С-203/2012 г.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано документно престъпление – съставяне на неистински частни документи); чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано престъпление – съзнателно ползване на неистински частни документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано съзнателно ползване на неистински официални документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 283 НК (като длъжностно лице използвал служебното си положение с цел да набави за себе си и друго лице противозаконна облага). На подсъдимия е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ от три години и шест месеца, търпимо при първоначален общ режим. Със същата присъда Атанас Вълков е признат за невиновен да е съставил неистински частни документи, описани в т. 3.1 и в т. 2.1 – 2.5 от присъдата; за документна поправка и съставяне на документи по п. 1, 2 и 3 от раздел 3 на присъдата и за пране на пари по чл. 253, ал. 3, т. 2 вр. ал. 1 НК и за престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в качеството си на лице, заемащо отговорно служебно положение е нарушил служебните си задължения, от което са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Бургас).

С новата присъда, постановена от САС, производството по отношение на част от деянията по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, както и тези по чл. 308, ал. 1 НК и по чл. 309, ал. 1 НК, за които е признат за невиновен от СГС, е прекратено поради изтекла давност. Присъдата е отменителна и по отношение на престъплението по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК по п. 1, т. 1.1 – 1.3 от присъдата на СГС; за деянията, за които е оправдан от първата инстанция по п. 1, т. 3.1 и 3.5 от присъдата; в частта, с която е признат за виновен по чл. 283 НК и за невинен по чл. 282, ал. 1, както и по отношение на общо определеното му наказание и увеличаването му на основание чл. 24 от НК.

С обжалваната пред ВКС присъда Софийският апелативен съд е признал подсъдимия за виновен да е извършил престъпления по: чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано ползване на неистински частни документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 282, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице е нарушил служебните си задължения, от което са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Бургас). На подсъдимия е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години и шест месеца, чието изпълнение е отложено за срок от пет години, към което е присъединено и наказание „лишаване от право да заема магистратска длъжност“ за срок от пет години и шест месеца, като присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

В касационния протест са изложени доводи за наличие на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Направено е

<p>искане за отмяна на обжалваното решение в осъдителната му част за престъплението по чл. 282, ал. 1 НК; за отмяна на въззивното решение в частта по оправдаването на Вълков за престъплението по чл. 253, ал. 3, т. 2 НК и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на подсъдимия по ал. 2 на чл. 282 от НК и по чл. 253, ал. 3, т. 2 от НК.</p> <p>С касационната жалба на защитниците на подсъдимия при условията на алтернативност се иска отмяна на осъдителната въззивна присъда в частта по чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 282, ал. 1 от НК и оправдаване на подсъдимия по повдигнатите му обвинения; връщане на делото за ново разглеждане от САС поради допуснати съществени процесуални нарушения или намаляване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“.</p>	
<p>15.12.2017 г. – н. д. № 1144/2017 г., III н.о., докл. Красимира Медарова (делото е срещу Иван Илиев) чл. 304а, вр. с чл. 304, ал. 1, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане от главния прокурор на Република България за възобновяване на производството по н.о.х.д. № 597.2017 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.</p> <p>С присъда № 44 от 16.08.2017 г. по н.о.х.д. № 597/2017 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият Иван Илиев е признат за виновен в това, че на 29.07.2017 г. в гр. Велинград е направил опит да даде подкуп – пари на стойност 11,15 лева на длъжностно лице, полицейски орган, за да не извърши действие по служба, а именно, за да не му състави актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП за допуснати от него нарушения по този закон като водач на лек автомобил, като деянието е останало недовършено поради независещи от дееца причини, поради което и на основание чл. 304а вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца и глоба в размер на 160 лева. На основание чл. 57, т. 3 от ЗИНЗС съдът е определил първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода на подсъдимия. Присъдата не е обжалвана и е влязла в сила на 24.08.2017 г.</p> <p>В искането е посочено основание за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. от НПК, а именно допуснато съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, тъй като правилното приложение на закона изисквало определянето на първоначален строг режим по отношение на осъдения Илиев. Претендира се възобновяване на производството по н.о.х.д. 597/2017 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, отмяна на постановената присъда в частта, с която е определен първоначален общ режим на изтърпяване на наложеното на Иван Илиев наказание лишаване от свобода и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

31.01.2017 г. – н. д. № 1222/2017 г., I н. о., докл. Валя Рушанова (делото е срещу Пиер Георгиев), чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК

Във ВКС е образувано н.д. № 1222/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия Пиер Георгиев срещу въззивно решение № 174 от 24.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 78/2016 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда № 75 от 25.09.2015 г. по н.о.х.д. № 1446/2014 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият Пиер Георгиев е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е обещал подкуп – парична сума в размер на 600 лева, предложил и дал подкуп – парична сума в размер на 105 лева, на полицейски органи, изпълняващи функции по охрана на обществения ред на територията на гр. Пловдив, за да не извършат действия по служба, свързани с изпълнение на функциите им по чл. 165, ал. 2, т. 6 от Закона за движение по пътищата и по чл. 30, ал. 1, т. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи, поради което и на основание чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК е осъден на една година и шест месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 3 000 лева.

Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества – кокаин, установено по надлежния ред с техническо средство, поради което и на основание чл. 343б, ал. 3 във вр. с чл. 54 от НК е осъден на девет месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 343г във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от една година, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание, а именно една година и шест месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 2 от НК към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ е присъединено и наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година, наложено на подсъдимия за престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК. На основание чл. 23, ал. 3 от НК към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв.

На основание чл. 6б, ал. 1 от НК така наложеното на подсъдимия общо най-тежко наказание от една година и шест месеца „лишаване от свобода“ е отложено за изтърпяване с изпитателен срок от четири години.